Lietas Nr. 15220043723
KA04-0117-25/8
ECLI:LV:RAT:2025:1113.15220043723.5.S

Rīgas apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025.gada 13.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ieva Kulagina, tiesnesis Zigmunds Dundurs un tiesnese Karīna Kazārova,

piedaloties prokuroram Mikum Reiteram un aizstāvei Līnai Gavarei,

atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā iztiesāja krimināllietu /Persona A/, personas kods /Personas kods /, apsūdzībā par Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem saistībā ar Daudznozaru specializētās prokuratūras prokurores Jeļenas Aleksejevas apelācijas protestu par Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 31.augusta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 31.augusta spriedumu /Persona A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzētajos noziedzīgajos nodarījumos un sodīts:

- pēc Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas ar sabiedrisko darbu uz simtu piecdesmit stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem;

- pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas ar sabiedrisko darbu uz simtu piecdesmit stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, sods /Persona A/ noteikts – sabiedriskais darbs uz divsimt piecdesmit stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto sodu pēc Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021.gada 16.decembra prokurora priekšraksta par sodu, Rīgas Pārdaugavas prokuratūras 2022.gada 17.augusta prokurora priekšraksta par sodu, Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 25.novembra lēmuma, Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 6.marta sprieduma un Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 16.maija lēmuma, galīgais sods /Persona A/ pēc spriedumu kopības noteikts – sabiedriskais darbs uz četrsimt divdesmit stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem trim mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā /Persona A/ ieskaitīta aizturēšana no 2023.gada 11.maija pulksten 21.30 līdz 2023.gada 12.maija pulksten 17.20, kas atbilst astoņām sabiedriskā darba stundām.

/Persona A/ piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – atstāti negrozīti līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[14]panta 1.[1]daļu no /Persona A/ valsts labā piedzīta transportlīdzekļa*/Transportlīdzeklis/*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, daļēja vērtība 1500*euro*.

No /Persona A/ valsts labā piedzīti procesuālie izdevumi 70*euro* par alkohola ietekmes noteikšanu.

[2] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu iesniedza Daudznozaru specializētās prokuratūras prokurore Jeļena Aleksejeva, lūdzot atcelt Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 31.augusta spriedumu daļā par /Persona A/ noteikto sodu un taisīt šajā daļā jaunu nolēmumu.

Prokurores protestā norādīts, ka pirmās instances tiesa nav pietiekami izvērtējusi apsūdzētā /Persona A/ personību, tādējādi nepamatoti noteikusi viņam ar brīvības atņemšanu nesaistītu soda veidu.

Apsūdzētais ir agrāk četras reizes sodīts, tostarp 2021.gada 16.decembrī par analoģisku noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas. /Persona A/ arī iepriekš bija noteikts sods sabiedriskā darba veidā, taču tas nav atturējis viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 9.decembra lēmumu neizciestais sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu.

Katru jaunu noziedzīgu nodarījumu /Persona A/ izdarīja neizciesta soda laikā pēc iepriekšējā nolēmuma. Pēdējo reizi /Persona A/ sodīts ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 6.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, sods noteikts – sabiedriskais darbs uz divsimt piecdesmit stundām. Šajā krimināllietā izskatāmos noziegumus apsūdzētais izdarīja 2023.gada 11.maijā – tikai divus mēnešus piecas dienas pēc iepriekšējās sodāmības.

Pastāvot šādiem apstākļiem secināms, ka sods – sabiedriskais darbs – nespēj sasniegt Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, jo apsūdzētais turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Apsūdzētā darbībās nav saskatāms gadījuma raksturs, viņš apzināti ignorē likuma prasības un turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Šādas darbības norāda uz /Persona A/ nevēlēšanos pakļauties likumam un stāties uz labošanās ceļa, viņam ir izteikti nihilistiska attieksme pret likumu, noteikumu un pienākumu ievērošanu. Prokurore uzskata, ka sabiedriskā darba sods /Persona A/ var radīt nesodāmības sajūtu.

Pirmās instances tiesa nepamatoti norādīja, ka /Persona A/ noziedzīgo nodarījumu nav izdarījis savtīgu mērķu vadīts un nav vēlējies apdraudēt sabiedrisko drošību.

Apsūdzētā /Persona A/ noziedzīgās darbības liecina par to, ka viņš neizprot savas rīcības būtību un sekas, nav mainījis savu attieksmi pret likumu ievērošanu, tādējādi alternatīvi soda veidi neatbilst apsūdzētā tiesiskās apziņas līmenim un nebūs pietiekami efektīvi. Tikai sods reālas brīvības atņemšanas veidā konkrētajā gadījumā ir atzīstams par pieļaujamu, taisnīgu un samērīgu izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, kā arī atbilst apsūdzētā /Persona A/ personībai.

[3] Prokurors Mikus Reiters apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja prokurores Jeļenas Aleksejevas iesniegto apelācijas protestu.

Prokurors precizēja apelācijas protestu un lūdza tiesu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu atcelt Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 31.augusta spriedumu daļā par /Persona A/ noteikto sodu un galīgo sodu, taisot šajā daļā jaunu nolēmumu.

Prokurors lūdza tiesu /Persona A/ par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā, noteikt sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz trim mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem, par noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā, noteikt sodu – īslaicīga brīvības atņemšana uz trim mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu prokurors lūdza /Persona A/ noteikt – brīvības atņemšana uz pieciem mēnešiem,

atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā /Persona A/ ieskaitīt aizturēšanu no 2023.gada 11.maija pulksten 21.30 līdz 2023.gada 12.maija pulksten 17.20 (viena diena).

Prokurors lūdza šajā lietā nenoteikt /Persona A/ galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem. Norādīja, ka /Persona A/ ir izcietis viņam noteikto sodu pēc Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 1.jūlija lēmuma, ar kuru aizstāts neizciestais sabiedriskā darba sods pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 16.maija lēmuma, ar kuru /Persona A/ noteikts galīgais sods pēc Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021.gada 16.decembra prokurora priekšraksta par sodu, Rīgas Pārdaugavas prokuratūras 2022.gada 17.augusta prokurora priekšraksta par sodu, Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 25.novembra lēmuma par galīgā soda noteikšanu un Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 6.marta sprieduma.

[4] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /Persona A/ norādīja, ka rūpējas par māti, kurai noteikta III grupas invaliditāte un ir nepieciešama aprūpe, finansiāli palīdz saviem bērniem, no kuriem viens ir nepilngadīgs, lūdza nepiemērot sodu reālas brīvības atņemšanas veidā.

[5] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /Persona A/ aizstāve Līna Gavare lūdza noraidīt prokurores protestu kā nepamatotu.

Motīvu daļa

[6] Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija, pārbaudot krimināllietas materiālus, izvērtējot prokurores apelācijas protestā norādītos argumentus, tiesas sēdē noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, ņemot vērā aizstāves un prokurora viedokli, atzīst, ka Daudznozaru specializētās prokuratūras prokurores Jeļenas Aleksejevas apelācijas protests ir apmierināms un Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 31.augusta spriedums atceļams daļā par /Persona A/ noteikto sodu, par noteikto sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem un par galīgo sodu pēc vairākiem nolēmumiem, pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[7] Pirmās instances tiesā apsūdzētais /Persona A/ norādīja, ka apsūdzība viņam ir saprotama, savu vainu kopumā divu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, par kuriem atbildība paredzēta Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā, izdarīšanā atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo, pieteica tiesai lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu krimināllieta pamatoti pirmās instances tiesā iztiesāta bez pierādījumu pārbaudes. Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas apsūdzētajam izskaidrotas. Tiesa atzina par pilnībā pierādītu /Persona A/ vainīgumu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos, kas paredzēti Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā.

Rīgas apgabaltiesa uzskata, ka ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 31.augusta spriedumu apsūdzētais /Persona A/ likumīgi un pamatoti notiesāts par Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem par to, ka, būdams transportlīdzekļa vadītājs, atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs, kā arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

[8] Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu prokurores protestā norādīto, ka pirmās instances tiesa pietiekami neizvērtēja /Persona A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, kā rezultātā kļūdaini secināja, ka viņam nosakāms sods – sabiedriskais darbs.

Judikatūrā norādīts, ka tiesai nav pienākums ikreiz noteikt vainīgajam visvieglāko likumā paredzēto sodu, piemērojot visus iespējamos labvēlīgos likuma nosacījumus (*Senāta 2018.gada 19.jūnija lēmums lietā SKK-J-348/2018*). Nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina prevencijas uzdevumu izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (*Senāta 2014.gada 30.septembra lēmums lietā SKK-306/2014*).

[8.1] Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešās daļas nosacījumiem /Persona A/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas klasificējami kā tīši mazāk smagi noziegumi.

/Persona A/ ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām apdraudēja sabiedriskās drošības intereses transportlīdzekļu kustības un ekspluatācijas sfērā, kā arī apdraudēja jurisdikcijas intereses tiesas nolēmumu izpildes jomā.

/Persona A/ izdarītos noziegumus no citiem tāda paša veida noziegumiem atšķir tas, ka viņam ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības un viņam nav tiesību vadīt transportlīdzekli, jo pirms nedaudz vairāk kā pieciem mēnešiem – ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 25.novembra lēmumu – viņam bija noteikts galīgais sods – sabiedriskais darbs uz divsimt stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz vienu gadu.

Neskatoties uz to, /notikuma laiks/ /Persona A/ vadīja transportlīdzekli un pēc tam atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs. Apsūdzētais ar savu rīcību – vadot transportlīdzekli atpakaļgaitā pa tirdzniecības centra stāvlaukumu /Adrese/, izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas un apdraudēja sabiedriskās drošības intereses transportlīdzekļu kustības jomā.

Apelācijas instances tiesa piekrīt prokurores protestā norādītajam, ka pirmās instances tiesa spriedumā nepamatoti atzina, ka apsūdzētais viņam inkriminētos noziedzīgos nodarījumus neizdarīja savtīga mērķa vadīts un nevēlējās apdraudēt sabiedrisko drošību. Apsūdzētais /Persona A/ nedrīkstēja vadīt automašīnu, jo viņam nav tiesību vadīt transportlīdzekli, turklāt pēc tam apsūdzētais atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, pilnībā apzinoties to, ka ar savu rīcību tīši izvairās no transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas soda izciešanas.

[8.2] Rīgas pilsētas tiesa 2023.gada 31.augusta spriedumā izvērtēja apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, tostarp to, ka apsūdzētais ir šķīries, apgādībā /apgādājamās personas/, ieguvis /izglītība/ izglītību, iepriekš sodīts.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētais norādīja, ka nedzīvo kopā ar saviem bērniem, regulāri viņiem palīdz materiāli, strādā neoficiāli, dzīvo kopā ar māti, kurai noteikta III grupas invaliditāte un nepieciešama palīdzība ikdienā, pašam ir veselības problēmas – /veselības problēmas/.

Lietā par apsūdzētā personību noskaidrots arī tas, ka /Persona A/ sodīts četras reizes:

1) ar Rīgas Ziemeļu prokuratūras 2021.gada 29.jūlija prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 170.panta sodīts ar sabiedrisko darbu uz piecdesmit stundām. Prokurora priekšraksts par sodu stājās spēkā 2021.gada 9.augustā;

- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 9.decembra lēmumu neizciestais sabiedriskā darba sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz divpadsmit dienām. Lēmums stājās spēkā 2021.gada 21.decembrī. Pēc soda izciešanas 2022.gada 1.februārī atbrīvots no Rīgas Centrālcietuma;

2) ar Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021.gada 16.decembra prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 262.[1]panta pirmās daļas sodīts ar sabiedrisko darbu uz simtu četrdesmit stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz diviem gadiem. Prokurora priekšraksts par sodu stājās spēkā 2021.gada 26.decembrī;

3) ar Rīgas Pārdaugavas prokuratūras 2022.gada 17.augusta prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sodīts ar sabiedrisko darbu uz simtu piecdesmit stundām. Prokurora priekšraksts par sodu stājās spēkā 2022.gada 7.septembrī;

- ar Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 25.novembra lēmumu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu noteikts galīgais sods pēc Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021.gada 16.decembra prokurora priekšraksta par sodu un Rīgas Pārdaugavas prokuratūras 2022.gada 17.augusta prokurora priekšraksta par sodu – sabiedriskais darbs uz

divsimt stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz vienu gadu. Lēmums stājās spēkā 2022.gada 6.decembrī;

4) ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 6.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, sodīts ar sabiedrisko darbu uz divsimt piecdesmit stundām. Spriedums stājās spēkā 2023.gada 21.martā;

- ar Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 16.maija lēmumu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu noteikts galīgais sods pēc Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021.gada 16.decembra prokurora priekšraksta par sodu, Rīgas Pārdaugavas prokuratūras 2022.gada 17.augusta prokurora priekšraksta par sodu, Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 25.novembra lēmuma un Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 6.marta sprieduma – sabiedriskais darbs uz trīssimt piecdesmit stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem. Lēmums stājās spēkā 2023.gada 6.jūnijā;

- ar Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 1.jūlija lēmumu neizciestais sabiedriskā darba sods pēc Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 16.maija lēmuma aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz astoņām dienām. Lēmums stājās spēkā 2024.gada 12.jūlijā. Pēc soda izciešanas 2024.gada 3.oktobrī atbrīvots no Rīgas Centrālcietuma.

Apsūdzētajam /Persona A/ visas četras reizes noteikts sods sabiedriskā darba veidā, turklāt divas reizes – ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 9.decembra un Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 1.jūlija lēmumu – neizciestais sabiedriskā darba sods aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu.

Izvērtējot apsūdzētā personību raksturojošo apstākļu grupu kopsakarā ar lietā noskaidroto, ka apsūdzētais ir iepriekš vairākkārt sodīta persona, apelācijas instances tiesa secina, ka apsūdzētā norādītais, ka viņš rūpējas par vairākiem saviem tuviniekiem, apsūdzētā apziņā nav prevalējis pār dziņu izdarīt jaunus tīšus noziegumus.

Tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētais ir persona ar augstu atkārtotu likumpārkāpumu recidīva risku, jo, izdarot abus izskatāmos noziegumus, apsūdzētajam bija zināmas un saprotamas šādas prettiesiskas rīcības sekas. Tas norāda uz viņa nihilistisko attieksmi pret likumu ievērošanu, tostarp satiksmes drošību un jurisdikcijas interesēm tiesas nolēmumu izpildes jomā.

Rīgas apgabaltiesa secina, ka, nosakot apsūdzētajam sodu, pirmās instances tiesa nav ievērojusi 2008.gada 1.jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā “Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā” 1. un 4.punktā izteiktās atziņas, proti, ka soda piemērošanai jābūt individualizētai. Tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu krimināls oda mērķu sasniegšanu.

Izvērtējot lietā konstatētos apstākļus, kas raksturo abus konkrētos noziedzīgos nodarījumus un atšķir tos no citiem tāda paša veida noziedzīgiem nodarījumiem, kā arī ņemot vērā apsūdzētā /Persona A/ personību raksturojošās ziņas, apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētajam par katru no abiem noziegumiem nosakāms pamatsods – īslaicīga brīvības atņemšana, piemērojot par Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu obligāti nosakāmo papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

[8.3] Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem katrā no diviem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem par atbildību mīkstinošu apstākli atzina savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu. Apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā nepastāv citi apsūdzētā /Persona A/ atbildību mīkstinoši apstākļi.

Tiesa pareizi ņēma vērā apstākli, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktu /Persona A/ izmantoja savas tiesības sadarboties ar procesa virzītāju un izvēlējās vienkāršāku procesa veidu, taču tas nav atzīstams par vēl vienu apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja /Persona A/ atbildību pastiprinošu apstākli – noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā, veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Apelācijas instances tiesa norāda, ka atbildību pastiprinoša

apstākļa esība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādu apstākli nekonstatējot.

Ievērojot Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus un Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, Krimināllietu tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētajam /Persona A/ par Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem, un par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu nosakāma īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem.

[9] Ievērojot to, ka Rīgas apgabaltiesa atceļ Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 31.augusta spriedumu daļā par sodu, tas atceļams arī daļā par soda noteikšanu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas un par noteikto galīgo sodu pēc vairākiem nolēmumiem saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

[9.1] Krimināllikuma 50.panta pirmā un otrā daļa (*likuma redakcijā līdz 2024.gada 31.decembrim*) noteica, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, vai prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir kriminālpārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Pēc noziedzīgu nodarījumu kopības apsūdzētajam /Persona A/ piespriestie sodi saskaitāmi daļēji un galīgais sods nosakāms – īslaicīga brīvības atņemšana uz trim mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

[9.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda termiņus skaita gados, mēnešos un dienās. [..] Aizturēšanu tiesa ieskaita soda laikā, aizturēšanu līdz divdesmit četrām stundām rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

/Persona A/ soda laikā ieskaitāma aizturēšana no 2023.gada 11.maija pulksten 21.30 līdz 2023.gada 12.maija pulksten 17.20 (viena diena), nosakot, ka īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešamā daļa apsūdzētajam ir divi mēneši divdesmit deviņas dienas.

[9.3] Krimināllietu tiesas kolēģija secina, ka /Persona A/ ir izcietis sodu, kas viņam noteikts ar Daudznozaru specializētās prokuratūras 2021.gada 16.decembra prokurora priekšrakstu par sodu, Rīgas Pārdaugavas prokuratūras 2022.gada 17.augusta prokurora priekšrakstu par sodu, Rīgas pilsētas tiesas 2022.gada 25.novembra lēmumu par galīgā soda noteikšanu, Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 6.marta spriedumu, Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 16.maija lēmumu par galīgā soda noteikšanu un Rīgas pilsētas tiesas 2024.gada 1.jūlija lēmumu par soda aizstāšanu. Tāpēc galīgais sods /Persona A/ pēc vairākiem nolēmumiem saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu nav nosakāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rīgas pilsētas tiesas 2023.gada 31.augusta spriedumu daļā par /Persona A/ noteikto sodu, par noteikto sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 50.panta pirmās un otrās daļas un par noteikto galīgo sodu pēc vairākiem nolēmumiem saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

/Persona A/ par Krimināllikuma 262.[1]panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

/Persona A/ par Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu (*likuma redakcijā līdz 2024.gada 31.decembrim*), daļēji saskaitot piespriestos sodus, /Persona A/ noteikt galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – īslaicīga brīvības atņemšanu uz trim mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /Persona A/ soda laikā ieskaitīt aizturēšanu no 2023.gada 11.maija pulksten 21.30 līdz 2023.gada 12.maija pulksten 17.20 (viena diena).

Īslaicīgas brīvības atņemšanas soda izciešamā daļa – divi mēneši divdesmit deviņas dienas.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedums nav pārsūdzams.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2025.gada 17.decembrī.

Tiesnese Ieva Kulagina

Tiesnesis Zigmunds Dundurs

Tiesnese Karīna Kazārova